

Södermanlands-Nerikes Nation
Majhälsning till landsmännen 84 - 2011

Innehåll

Glad vår	3
Från höst till höst	4
Mentorskåren – en ny roll för Nationen	8
Mecenatkårens programförklaring	12
Ett samarbete mellan seniorer	15
Nationen, Rossvik och Eskilstuna	17
Från vår till vår	19
Nationens ekonomi 2010	31
Nationens ämbetsmän, nämnder och föreningar	34

Majhälsning till landsmännen startade 1928. Den utges sedan 1974 av Södermanlands-Nerikes nations seniorförening. Register för tidigare årgångar finns i Majhälsning 1937, 1947, 1957, 1967, 1982, 1992 och 2002.

Majhälsningen distribueras genom
Södermanlands-Nerikes nation
S:t Olofsgatan 16
753 12 Uppsala
Tel. 018-15 40 60
Fax. 018-15 40 64
E-post: sekr@snerikes.se

Seniorföreningens styrelse

Ordförande

Hans Franzén

Ledamöter

Daniel Bedarvik
Marita Bildt
Göran Carenbäck
Magnus Danielson
Johan Graffman
Jesper Tiberg

Inspektör

Johan Åqvist

Skattmästare

Martin Fors

Förste kurator

Alexander Ledin

Redaktörer

Eva Skarp
Mikael J. Zaar

Seniorföreningen är öppen för nya och gamla landsmän och landsmaninnor samt andra intresserade och gynnare av nationen. Detta betyder, kära Södermland-Neriking, att Du kan uppmana de vänner som gärna följer med på nationens fester att bli medlemmar i vår förening. Föreningens bankgiro-nummer är 5613-0032. Medlemsavgiften är 90 kr för årsbetalande och 500 kr för ständigt medlemskap.

Glad vår!

Seniorer, juniorer, landsmaninnor och landsmän, efter ännu en lång vinter så är förhoppningsvis den varmare delen av året här. Att prata om vädret kan i vissa fall anses vara oartigt, men i detta nummer av Majhälsningen ter det sig smått omöjligt att inte ta upp föregående års kalla och snöiga vinter. Detta då det givit ett så tydligt avtryck på nationshuset. Förste och andre kurator utvecklar detta längre fram.

Vi kommer också göra en resa till hembygden, nämligen till Rossvik strax söder om Eskilstuna. Vår rutinerade majhälsningsskribent Gunnar Redelius berättar om godsets historia och en sommarfest på Rossvik då hans nyskrivna bok om Rossvik presenterades till Hornboskapens väljudande bröllande. Eva Schmekel presenterar därtill sin vinkling på det hela.

Vidare så kommer vi i detta nummer nämna seniorföreningens arbete med att knyta nationen närmare näringslivet genom en mentorskår. Allt är i sin linda, men kreativiteten flödar.

Vi vill slutligen tacka alla skribenter för era bidrag och välkomnar alla läsare av detta nummer som har egna förslag till Majhälsningen att kontakta redaktörerna via nationen för nästa års Majhälsning.

Eva Skarp och Mikael J. Zaar
Redaktörer

Från höst till höst

av Seniorföreningens ordförande

Hans Franzén

Strax innan Höstgasquen den 9 oktober hade jag den stora äran att väljas till Seniorföreningens Ordförande. Fantastisk ära, men också en stor utmaning. När års-mötet i Stawenovska var undan-stökat gick vi till Nationshuset för att kalasa. Temat var 80-tal och festsalen var fylld; alltifrån sextioalare till dagens aktiva stu-denter. Alla hade skoj och en stor eloge ska ges till den förra styrel-

sen, klubbverket och kuratelet för ett lysande arrangemang.

Nu är ribban där och det är vår utmaning att om möjligt höja den ytterligare ett snäpp! Jag vill till att börja med vända mig till dig som läser detta: Sätt dig ner och lista vilka du känner som du skulle kunna locka med dig till i höst, den 8 oktober. Själv bor jag i Nyköping och jag kan bara

i mitt kvarter räkna till 10-talet gamla Snärkingar och skulle jag göra en handuppräckning på en Rotarylunch, är det nog lika många där. Så är det i Hembygden. Fundera på det ni som har förmånen att bo i Landets finaste landskap!! Nu ska alla med!

Vem vill inte vara

Sörmlandnärking hela livet?

När jag fick frågan om jag ville bli Seniorföreningens ordförande, funderade jag en bra stund på vad det egentligen skulle innebära. Jag måste erkänna att jag tänkt tanken och var därför inte helt oförberedd, men ändå...

Vilka förväntningar skulle ställas på mig och vilka förväntningar skulle jag kunna ställa på föreningen? Vad är, eller vad borde vara Seniorföreningens yttersta syftet? Vad kan vi göra för att den ska upplevas vara riktigt, riktigt bra?

Jag är ju så gammal (Förste Kurator 75-76) att jag varit med på Höstfesterna under Sven G Svenssons tid och kan jämföra dem med de vi haft nu under de senare åren. Då som nu, tycker jag mig kunna urskilja två över-

gripande syften:

Först och främst en möjlighet för oss som vill minnas och som hoppas återse gamla kamrater igen från studenttiden. Detta är tänkt att ske genom att föreningen arrangerar Höstfesten, den första lördagen i oktober. Man skulle därmed kunna säga att deltagarantalet vid Höstgasquen är att betrakta som ett viktigt framgångsmått.

Det andra syftet uppfattar jag att vara en "Traditionsbärare". Ett stöd i den snabba generationsväxlingen som sker på Nationen. Vi i Seniorföreningen ska kunna påminna om gamla fina traditioner som av någon anledning fått stå tillbaka för nya påfund och som efter hand fallit i glömska. På gott och på ont, kan man kanske säga. Här har Majhälsningen en roll, på gott, skulle jag tro!

Det är naturligtvis viktigt att Nationen förnyas, att den lever i nuet och inte blir en reaktionär organisation som signalerar att det var bättre förr. Även om små detaljer är annorlunda och en och annan snapsvisa kanske förändrats eller ersatts över tiden,

kan man idag ändå förundras över hur oerhört likt allting är idag den Nation vi upplevde på -70 talet. Till och med jargongen känns igen. När jag idag läser Aktuellt, kan jag känna igen precis det språk och den stämning som t ex redaktörerna Holmgren och Kierkegaard frammanade 1976. Det finns något stort i det här som vi inte riktigt förstår.

Men vad skulle vi kunna göra mer?

Ett tredje syfte borde vara att föreningen ska utgöra en naturlig fortsättning på det aktiva nationslivet. Med det har det nog under långa tider varit lite så och så. Det har inte alltid varit så enkelt att få den Nationsmedlem som just tagit sin examen och ska lämna lärdomssätet för sitt första riktiga jobb, att lägga upp 500 kr för att lösa ett ständigt medlemskap i Nationens Seniorförening. I det läget finns det kanske annat som känns mer aktuellt och Seniorföreningen kan nog gärna vänta.

Det blir då bara de allra, allra mest inbitna nationsrävarna som prioriterar så. Och i föreningen får vi i princip bara de nationsmedlemmar som tack vare sina

ämbeten erhållit ständigt medlemskap som "löneförmån". Här har vi nog under åren missat väldigt många.

Alumni – ett ord vi inte kände till på vår tid

Tänk om Seniorföreningen också skulle kunde arbeta framåtriktat! Tänk om föreningen skulle kunna bli en naturlig länk mellan studentliv och arbetsliv!

Inför insamlingen till Husjubiléet och den stora reoveringen för 14 år sedan, hade Jussi Nyman en idé om att skapa en koppling mellan det sörmländska och näringska näringslivet och Nationen. Tyvärr nappade inte Nationen på den då, vilket jag och många med mig tyckte var lite märkligt. Jussi hade nog som stipendiat i Marburg inspirerats av Burschenschaft Arminias system med "Alte Herren" som stöttade föreningen ekonomiskt och om vi tolkar det rätt, även kunde bidra med kontakter och stöd i studentens framtida karriär i näringsliv och förvaltning. Vilken lysande idé!!!! Vore det inte en lämplig uppgift för Seniorföreningen?

Vid samtal med Förste Kurator

förstod jag att det redan existerade planer på alumniprojekt i syfte att åstadkomma en större koppling mellan nuvarande och före detta studenter. Nu skulle nog pusselbitarna falla på plats!

Jag talade med Jussi, som lovade damma av sin idé och i skrivande stund är ”Mentorskåren vid Södermanlands-Nerikes Nation” rejält på gång att finna sin form.

*Sörmlandnärking hela livet
– en vision*

Vi är otroligt många som känner oss som Sörmlandnärkingar hela livet. Snärke har för alltid en plats i våra hjärtan! Där har vi fått vänner för livet och vi önskar inget hellre än att våra egna barn ska läsa i Uppsala och bli medlemmar i vår fina Nation. Vi måste få fler att verkligen kunna känna sig som Sörmlandnärkingar hela livet! Här vill jag presentera en idé (min helt privata måste jag påpeka):

När du slutar betala din Nationsavgift som aktiv student, borde du med automatik överföras till Seniorföreningen, där du är medlem utan att det kostar dig

någoting. Du lämnar din e-postadress och du får automatiskt Nationsmedlemsinformation regelbundet, Nationens program samt givetvis inbjudan till Majmiddag och Seniorföreningens Höstgasque. Finessen är att detta kostar ingenting! Det ska i varje meddelande finnas möjlighet att med sitt kreditkort teckna ett ”Silvernmedlemskap”, för t ex 50 kr där Majhälsningen kommer med posten eller ett ”Guldmedlemskap”, för t ex 300 kr, där även Aktuellt kommer i brevlådan och där du får ett medlemskort som gäller för inträde på Nationen. Då skulle vi verkligen kunna känna oss som Sörmlandnärkingar hela livet!

Tack för att du tagit din tid att läsa mitt inlägg! Hoppas att vi kommer att ses på Höstgasquen den 8 oktober och att du känner många trevliga gamla Snärkingar som du kan locka med dig dit. Det vore det roligt om det blev knökfullt! Och då ska vi ha riktigt, riktigt roligt på den bästa av nationer.

Hans Franzén
Seniorföreningens ordförande

Mentorskåren – en ny roll för Nationen

av Jussi Nyman & Bo Eklöf

På Brännpunkt i Svenska Dagbladet en måndag i april stod att läsa om en undersökning bland utländska studenter som pluggar på något av de svenska lärosätena. De har fått svara på en rad frågor om hur de upplever det svenska utbildningsväsendet jämfört med andra länder. Sverige klarar sig bra vad gäller till exempel standard på labb, tillgång till studieplatser, teknik och biblioteksresurser. Pratar man om arbetsmarknadskontakter och arbete är det däremot nattsvart. När det gäller karriärvägledning, arbetsmarknadskontakt och upplevelsen av att utbildningen stärkt anställningsbarheten, så återfinns 14 av de 16 svenska lärosätena bland de sämsta 20 procenten, och de andra inte långt därifrån.

Med anledning av detta känns det ganska bra att kunna presen-

tera Mentorskåren, ett projekt på Södermanlands-Nerikes Nation som skulle kunna bidra till lösningen på detta problem.

Initiativet till en mötesplats mellan framtida arbetsgivare ute i landet och de studenter som nu eller snart lämnar studentlivet kommer från Jussi Nyman, Snärking och 1Q mellan åren 1976 och 1977.

– Idén kommer från min egen känsla av en avgrund mellan studentlivet och yrkeslivet, säger han. Jag tror att man redan under studietiden har mycket att vinna på att knyta kontakter till det kommande yrkeslivet. Och nationen har ett enormt nätverk av kunniga, erfarna och etablerade f.d. studenter.

– Ute i samhället finns det gott

om framgångsrika Snärkingar, fortsätter Jussi. På olika poster inom näringslivet, myndigheter och organisationer sitter det kompetenta män och kvinnor som alla varit studenter i Uppsala och arbetat aktivt inom Södermanlands-Nerikes Nation. De vet vad som krävs för att ta sin examen vid Uppsala universitet, och de vet vilken erfarenhet det ger att arbeta inom Nationens olika verksamheter.

Idén går under namnet Mentorskåren vid Södermanlands-Nerikes Nation och bygger på att erbjuda företag, myndigheter och organisationer runt om i landet ett medlemskap som ger dem tillgång till uppmärksamheten från alla intresserade studenter inom Nationen. Och alla företagsledare som själva är Snärkingar förstår att uppskatta de kvalitéerna.

Det är företagen som blir medlemmar, inte speciella individer. Tanken är att man har en grundnivå på medlemskapet, sedan väljer medlemmen själv hur aktiv man vill vara.

– Det unika med Södermanlands-Nerikes Men-

torskår blir ju att vi Snärkingar också har det gemensamt att vi har en social fostran i umgänget på nationen, säger Jussi. Dessutom har många av oss fått en unik kompetens i att organisera och leda verksamheten på Nationen, på olika poster.

– Jag hade till exempel aldrig fått mitt jobb på IBM efter studieåret om det inte varit för min erfarenhet som 1Q, fortsätter han.

Bo Eklöf som varit ordförande i Förvaltningsdirektionen och bland mycket annat suttit som styrelseordförande i Skandia mellan 2004 och 2010, har också engagerat sig i detta projekt. Han har många gånger varit i situationer där han ska rekrytera nya medarbetare.

– De som har erfarenhet från nationsliv eller kårarbete lägger jag i en speciell hög, säger han. Om jag behöver en ekonomichef och har en sökande som har varit 2Q på en stor nation i Uppsala, så väger detta tungt!

På Nationen kommer att finnas en förman för Mentorskåren som ska organisera olika sammankomster för medlemmarna

och hålla i studentkontakterna. Det innebär kanske att bjuda in företag från en ort som får presentera sig för studenterna. Det kan också vara mingel eller s.k. speedmeeting (vilket innebär att alla inbjudna till en träff får en kort stund på sig att presentera sig varefter man utväxlar visitkort el. dyl. för vidare kontakter). Studenterna anger i sin anmälan till Mentorskårsträffarna, intressen, erfarenheter och ambitioner vilket utgör en kontaktlista till kommande aktiviteter.

Medlemskapet kan även innebära tillgång till studenterna som målgrupp att testa varumärken och strategier på.

Det krävs en hel del informationsarbete för att få fler ute i samhället att förstå vad nationerna står för. Många har en diffus bild om vad det innebär att vara aktiv på en nation. Andra har fördomar om att det bara är en festklubb. För att ge tyngd åt Mentorskåren har det bildats en Honorärkommitté med en samlings Snärkingar som alla är framstående företrädare för näringsliv och förvaltning. Deras namn ska hjälpa till i marknadsföringen

av Mentorskåren på företag och organisationer. Idag består Honorärkommittén av ambassadören och tidigare rättschefen i FN – Hans Corell, förre chefen för pensionsbolagen Alecta och SPP – Bo Eklöf, ambassadören, tidigare biträdande generalsekretären i FN och författaren – Jan Mårtensson, seniore rådgivaren till verkställande direktören på S-E-B – Nils-Fredrik Nyblaeus, förre ordföranden i Swedbank – Carl Eric Ståhlberg, direktören i fastighetsbranschen – Göran Ågerup och förra landshövdingen – Ann-Cathrine Haglund.

Medlemsavgiften kommer att vara tämligen låg men ändå variera med storleken på företag. Därefter får medlemmen betala för att exponera sig ytterligare vid olika evenemang, t.ex. presentationer och montrar.

Just nu förbereds bearbetning och införsäljning på olika sätt. Ett är att utnyttja de förankringar Nationen har i olika instanser och där är Honorärkommittén en viktig kanal. För det andra skall lokala Rotaryklubbar och näringslivssekreterare i kommunerna bearbetas. Tanken är att skapa

lokala ambassadörer – Snärkingar med förankring i samhällets olika verksamheter. Rotaryklubbarna kommer fortlöpande att få besök i samband med sina lunchmöten.

Målsättningen på kort sikt är att attrahera tillräckligt många företag och organisationer i år för att ordna några mindre sammankomster under hösten med presentationer av de nya medlemmarna. Tillställningarna kommer att vara på Nationen med enklare förtäring, kanske i samband med Torsdagsärtorna. När responsen blivit större ordnas en lite större kickoff med middag så små-

ningom.

– Tanken är att Mentorskåren i framtiden blir som ett självspelande piano, säger Jussi. När dagens studenter upplever fördelarna med Mentorskåren, och sedan kommer ut i näringslivet och blir mer etablerade, kommer det att vara naturligt för dem att behålla kontakten med Nationen och framtidens studenter på samma sätt.

Jussi Nyman och Bo Eklöf
Mentorskåren vid
Södermanlands-Nerikes Nation

Seniorföreningens traditionsenliga

HÖSTGASQUE

kommer att gå av stapeln den

8 oktober 2011

Kom tillbaka till Nationen!

Kontakta gärna dina samtida nationskamrater
och se till att de också följer med.

Ju fler desto roligare, ju oftare desto bättre!

Mentorskåren vid Södermanlands-Nerikes Nation

StudentervidSverigeshögstrankadeuniversitetmedanknytningtillSödermanland eller Närke har förmånen att tillhöra Södermanlands-Nerikes Nation.

En Nation med 3.500 aktiva studenter som här får en möjlighet att vid sidan av studierna, träffas och skapa sig en social plattform som spänner över Uppsala Universitets samtliga fakulteter.

FÖR DEN AKTIVE STUDENTEN är kopplingen till forskning ochdenakademiskavärlden uppenbar, medan kopplingen till näringsliv och förvaltning inte är lika självklar.

I många företag och organisationer, inte minst i hembygden, finns det gott om "före detta" Sörmlandnärkingar i ledande befattningar.

Dessa vet väl styrkan i att ha tagit sin examen i Uppsala och många känner också till de fördelar i arbetslivet som Nationslivet har bidragit till. Ett brett kontaktnät och en social träning, m m.

Här finns en uppenbar möjlighet, så väl för studenter som för näringsliv och den vill vi nu skapa en struktur för och därmed kunna utnyttja bättre.

Attraktivaarbetsplatserfårdebästa
medarbetarna

För företag och organisationer är det viktigt att framstå som attraktiva arbetsgivare hos potentiella medarbetare. Attraktivaarbetsplatser får det bästa urvalet och har därmed chans att knyta till sig de bästa medarbetarna.

Vi vet också att under den kommande femårsperioden förutspås det bli brist på kvalificerad arbetskraft.

Det är också ett känt faktum att det är en fördel att rekrytera kvalificerade medarbetare med anknytning till verksamhetsorten - Som återvänder till hembygden efter studier och kanske ett första karriärssteg på annan ort i Sverige eller utomlands. Detta skapar stabilitet och ger styrka. Mentorskåren kan bli ett utmärkt rekryteringsstöd för medlemsföretagen.

Företagen blir medlemmar i Mentorskåren vid

Södermanlands-Nerikes Nation Mentorskårens grundtanke är att skapa en brygga mellan studentliv och arbetsliv. De företag och organisationer som känner sig kallade och som ser nyttan med detta forum, kommer att erbjudas regelbundna möten med studenter på Nationen.

De ska ges rika möjligheter för dem att presentera sina företag och sin verksamhet.

De ska ges möjlighet att lägga ut examensarbeten och erbjuda praktikplatser. I förlängningen också att rekrytera för tillfällig eller fast anställning.

Tanken är att medlemsföretagen erhåller en elegant skylt med Nationens vapen att sätta upp på lämplig plats och visionen är också att medlemmarna erlägger en årsavgift i proportion till företagets storlek.

Hur ska detta organiseras i praktiken?

Tanken är att Nationen utser och arvoderar en Förman för Mentorskåren. Förmannen ska driva arbetet med Mentorskåren i samverkan med Förste Kurator och en grupp ur Seniorföreningen. Förmannen ska hjälpa till att förmedla examensarbeten och praktikplatser och kanske anställningar samt organisera företagsrelaterade aktiviteter på Nationen.

Aktiviteterna skall vara både professionella och sociala. Viseren Företagsdags som en given aktivitet, då företagen/Mentorskårens medlemmar får presentera sig och detta bör kombineras med en Mentorsmiddag.

Mentorskårens Honorärkommitté

FÖR ATT GE TYNGD åt Mentorskåren har vi glädjen att presentera en Honorärkommitté, bestående av framstående företrädare för näringsliv och förvaltning och som fortfarande brinner för Nationen och dess möjligheter.

HONORÄRKOMMITTÉN UTGÖRS AV:

Hans Corell,

Bo Eklöf

Jan Mårtenson

Nils-Fredrik Nyblaeus

Carl Eric Stålberg

Göran Ågerup

Ann-Cathrine Haglund

Avsikten är också att Mentorskåren skall ge ett bestående positivt intryck på dagens studenter, så att de senare i livet finner det naturligt att själva engagera sig i Mentorskåren.

Samtidigt som Mentorskårenskaparmöjligheter för dagens studenter till kontakter med näringsliv och organisationer, ger den en naturlig koppling mellan Seniorföreningen och den aktiva Nationen.

Den ger en självklar möjlighet att aktivt engagera sig i den bästa av alla Nationer.

Vi får vara Sörmlandnärkingar hela livet!

m

Kontakta:

Jussi Nyman, jussi.nyman@usa.net 070-7473330

Hans Franzén, hans@franzen.se 0705-358700

Alexander Ledin, 1q@snerikes.se 073-727 48 33

Ett samarbete mellan seniorer

av *Gunnar Redelius*

I mina yngre dagar läste jag om den numera utslocknade ätten Rosenhane, som var väl förankrad i Södermanland. Släktens mest lysande person var riksrådet Schering Rosenhane, död 1663, herre bland annat till Tistad och Nääs i Bärbo socken, annexförsamling till min barndoms socken Råby-Rönö. Schering Rosenhane var gift med Beata Sparre av Rossvik, död 1672. Namnet Rossvik gick in i mitt medvetande och där har det legat och sovit i femtio år.

2008 kände jag behov av att studera Rossviks historia, väl medveten om att gårdens ägare Eva Schmekel varit förste kurator på Södermanlands & Nerikes nation, den bästa av alla. Läroverket i Nyköping var också en gemensam nämnaire. Jag tog kontakt och kände att planeterna befann sig i rätt konstellation. Vi inledde projektet ”göra bok”. Det blev ett angenämt och lärorikt projekt.

Boken heter Rossvik en sörmländsk herrgård och dess ägare. Den släpptes den 2 juni 2010, en strålande sommardag. Hornboskapen spelade på gårdsplanen och det blev en festlig ouvertyr till

föreställningen. Ett åttiotal personer hade samlats för att intaga en välkomstdrink och därefter tåga in i salongerna. Värddinnan Eva medgav att hon var en aning nervös. Aldrig tidigare hade hon mottagit så många gäster. Hon ansåg att hon hade dålig rutin på bokrelease med närmare 100 personer inblandade. Vem har inte det?

Buffén var ytterst välorganiserad och välsmakande. Vilken stämning! Hela norra Sörmlands kulturelit var samlad. Författaren presenterade boken och nämnde några av de viktigaste personerna i gårdens historia plus en gammal märkvärdighet. I parken finns en

Gunnar Redelius presenterar boken för ett 80-tal personer som stod och lyssnade i salongerna.

ruin som tidigare ansetts vara en lämning från medeltiden, kanske en rest av den första huvudbyggnaden. Till allas häpnad förklarade författaren att det är fråga om en potatiskällare från 1830-talet.

Sen blev det mingel på terrassen och i parken medan Hornboskapen spelade under ett gammalt vårdträd. Jag spelade althorn i orkestern på 1950-talet och det var naturligtvis ett nöje att lyssna till de gamla kära melodierna just vid det här tillfället. Varmt tack, Hornboskapen, som till min ära spelade Vår Direktör, på initiativ av Tom Pauli.

Rossvik ligger tio kilometer söder om Eskilstuna i ett flackt landskap. Gården är inte särskilt känd eftersom den inte finns med i standardverken om herrgårdarna i Södermanland som huvudsakligen är byggda på 1700-talet och senare. Rossvik är betydligt äldre. I början av 1400-talet ägdes byn av riksrådet Nils Gustafsson Bååt och han spelade en betydelsfull roll på Engelbrekts tid. Det gjorde också sonen Erik Puke som blev avrättad som upprorsledare. Då och då måste biskopen i Strängnäs besöka Närke. Så har det varit i alla tider. Under medeltiden seglade han till Torshälla och därifrån red han med sitt följe till Rossvik som var en utgångspunkt för färder över Hjälmarens is eller vatten. Detta

förklarar gårdens betydelse under medeltiden.

Rossvik är ett gammalt Sparregods. En sätesgård byggdes av Bengt Göransson Sparre, död 1632, och hans hustru Kerstin Åkesdotter Bååt. En dotter, Beata Sparre, ingick äktenskap med Schering Rosenhane. Deras son Bengt lät bygga den nuvarande herrgården.

Under 1800-talet ägdes Rossvik av ätten Gyllenberg. Jonas Gyllenberg, död 1838, gifte sig med en dotter på gården. Som officer deltog han i Sveriges sista krig på tysk mark och efter hemkomsten förde han befäl över arbetsfolket på Rossvik. Markerna dikades, stenmurar byggdes, en trädgård planterades m.m.

1927 blev en ung man, Gunnar Andersson, ägare till gården. Som utbildad agronom gjorde han Rossvik till ett mönsterjordbruk från och med 1930-talet. En stor jordbruksutställning arrangerades i Eskilstuna sommaren 1939 och ägaren till Rossvik spelade en framträdande roll. Han var representativ och språkkunnig. Utställningen öppnades av prins Wilhelm, klockan 11.00 och klockan 15.00 tog kung Gustaf V plats på hedersläktaren. Det var hans första besök i Eskilstuna. Närmare femtio år senare blev Eva Schmekel ägare till den anrika gården Rossvik.

Nationen, Rossvik och Eskilstuna

av Eva Schmekel

Gunnar Redelius har beskrivit projektet ”göra bok om Rossvik”. Nu är det avslutat. Från ägarens horisont var det ett mycket spännande projekt. Vad skulle man hitta i arkivens kulturlager och hur skulle segslitna gamla skrönor tåla en vetenskaplig granskning? I stort sett gick det bra. Men nyfikenheten

efter fakta fick det sorgliga slutet att ruinen av en förmodad medeltida herremansgård blev tolkad som en potatiskällare, byggd av gråsten och återanvänt tegel. Ibland är det synd att man är så nyfiken.

Boken om Rossvik ger struktur åt historien. Medeltida ägare donerade gården till Johanniter-

Rossviks säteri, huvudbyggnadens sida mot trädgården. Mingel på terrassen medan Hornboskapen spelar i kastanjens skugga.

klostret i Eskilstuna för att genom munkarnas förböner få en plats hos Sankte Per. På 1400-talet blev sonen till Rossviks ägare avrättad som upprorsman, en adelsman byggde ett herresäte på 1600-talet och en efterträdare den nuvarande huvudbyggnaden i början av 1700-talet. Jorden utdikades och uppodlades på 1800-talet och ett effektivt jordbruk utvecklades på 1900-talet.

Att äga ett stycke jord och skog låter ju fint. Men egentligen lånar man bara marken så länge man förfogar över den. Därför är det mycket värdefullt att med Rossviks boken som utgångspunkt

Gårdens ägare Eva Schmekel Weterberg, f.d. förste kurator på nationen, var värdinna för ett festligt releaseparty.

ta fasta på de agrikulturella och kulturhistoriska värdena. Boken ger också ett bidrag till bygdens historia genom att fylla ut luckor i Husby-Rekarne sockens historia.

Jag kom till Rossvik och Eskilstuna 1988. Förvisso inte direkt från nationen utan med en del mellanspel. Raskt kunde jag identifiera en och annan Snärking som dök upp i näringslivet. Söner och döttrar till välkända företagare i Eskilstuna kom till staden efter en sannolikt minnesrik sejour vid universitetet och nationen. Hornboskapen är välkänd och uppskattad i de mest oväntade kretsar och på releasepartyt för boken fälldes en och annan nostalgisk tår.

Fler böcker om hembygden, fler besök av Hornboskapen och fler återinflyttade Snärkingar kommer att borga för att Södermanlands-Nerikes nation – den bästa av nationer – får god support i framtiden.

Från vår till vår

av förste kurator Alexander Ledin

En svag antydan till ljusning låg i luften, då Landskapets ordförande efter en lång, mörk och bister vinter läste upp resultaten av de allmänna majoritetsval som avgör vilka som ska få tillträda nationens högsta ämbeten. Undertecknad valdes till förste kurator och till tredje kurator valdes Axel Hult, bördig ifrån Skarpnäck, i konkurrens med två andra värdiga kandidater. Naturligtvis visste vi båda två, efter gedigna nationskarriärer, att året framför oss skulle vara händelserikt, utmanande och givande, men ingen av oss kunde i vår vildaste fantasi föreställa oss det som komma skulle. Jag ska dock inte förekomma mig själv utan ta saker i den ordning saker och ting bör återges, nämligen den kronologiska. Låt mig därför ge er en liten bild av det som jag haft glädjen att uppleva under mitt år som förste kurator vid den bästa av nationer.

Först ut, efter att jag under land-

Förste kurator Alexander Ledin, tredje kurator Axel Hult och andre kurator Jesper Rogner.

skapssexan blivit presenterad för nationens medlemmar, var Damsupén, med det passande temat ”De sju dödssynderna”. Nationens karlar bjöd damerna på en odysse bland frossa och avund, med viss tonvikt på andra synder. När undertecknad i egenskap av kurator electus, tillika nykter ansvarig, ryckte ut och slog av brandlarmet som utlösts av rökmaskinen på övervåningen, visste alla att denna kväll skulle gå till historien. Damerna var nöjda och när de sista knäckebrödssmulorna borstats bort var succén ett faktum.

Nationens sittande kuratel hade

samma helg passande nog avlägsnat sig till andra sidan Östersjön, till årsfesten på Nylands nation. Med sig hade de två stipendiater, tredje kurator electus och förste kurator emerita Ameli Frenne. Inte nog med det, även andre och tredje kuratorerna emeriti Mikael Grape och Gustav Larsson gjorde det kloka valet att gästa vår kära vännation. Som gåva medförde följet en uppstoppad fågel av arten sidensvans, som lämpligt nog av Gud fader har skapats med nationens färger i fjäderprakten. Besöket blev minnesvärt; dock inte flygresan hem. Tredje kurator emeritus glömdes kvar på flygplatsen och ingen som faktiskt gick på planet hem har något minne av detta. Orsak: Nyländsk sillfrukost.

Hemma i Sverige började det så smått lida mot en av nationens allra största dagar. Som många av er känner till så är dagens form av sista aprilfirande på nationen något som etablerades 2005. Det är ett datum som alla studenter med glädje plitar ner i sina kalendrar, medan nationens äldre medlemmar med viss oro ser på utvecklingen och minns valborgsgasquer, flottrace i Fyrisån och mössviftande nedanför Carolina. Allt detta finns kvar, och kommer att finnas

kvar, men champagnegaloppen på Södermanlands-Nerikes nation har dock kommit för att stanna. Det är en upplevelse att från trädgården utanför Stavenowska villan till tonerna av Hornboskapen bevittna det skådespel som är tre tusen vårrusiga studenter från Uppsala och övriga landet som hälsar våren genom att hålla mousserande vin i varandras ögon. Säg vad man vill om själva formerna, men ingen kan ta miste på den glädje som präglar tillställningen. Tack vare den innergård som nationen förfogar över har vi nämligen den största galoppen av alla nationer, vilket ur ett rent ekonomiskt perspektiv är avgörande för övriga årets ekonomiska resultat. Lugnande för medlemmar som fortfarande förfasas över tingens natur kanske kan vara att huset numera hålls stängt, all musikspelning stängs av under Orphei Drängars konsert och stora mängder vatten delas ut under ledning av projektet Varannan Vatten, som drivs av kuratorskonventet för att göra sista april i Uppsala nyktrare.

Följande dag gjorde solen sitt bästa för att torka den tilltufsade innergården, och nationen firade Majmiddag som brukligt. Lars Nilsson, chefredaktör på UNT,

installerades som hedersledamot. Majmiddagen, som har fört en relativt tynande tillvaro, har under senare år levt upp och åter blivit en av de roligaste sittningarna som nationen erbjuder. Spexet hölls på Kalmar nation och stridigheter medelst kottar rapporterades i år från närbelägna orter, nämligen Universitetsparken. Om den utstuderade trädfloran i parken lidit skada av tillförseln av ovan nämnda ammunition är fortfarande för tidigt att avgöra.

Något som definitivt lidit skada, inte av kottar men väl av den myckna snön under vintern, var nationens tak. Upprinnelsen till historien har sin början under tidiga våren, då en liten fuktfläck hittades på en vägg inne hos förste kurator. Väggen analyserades medelst kofot och därinne upptäcktes ruttna takbjälkar, getingbon och en form av träsamp som trivs bra i miljöer som

inte bör finnas i byggnader där människor vistas. En renovering av kontoret inleddes och min företrädare fick flytta in hos övriga kuratorer, vilket förenklade kommunikationen dem emellan men försvårade andra uppgifter. Det skulle dock endast vara tillfälligt – men för säkerhets skull kontrollerades även takkonstruktionen inne hos andre kurator Jesper Rogner och tredje kurator Erik Ringheim.

Sista aprilfirandet på Snerikes har blivit det största nationsevenemanget i stan.

För väl var väl det – där upptäcktes brister i konstruktionen som skulle få den mest ofrivillige deltagare i Fuskbyggarna att framstå som en da Vinci. Under den följande renoveringen vägrade exempelvis byggarbetarna att vistas under den bjälke som burit taket över tredje kurators arbetsplats. Dennes val av teologistudier kan redan nu ha betalat sig, då inget utom Guds hand, lite spik och en remsa tapet stått emot belastningen från snömassorna på taket. Följaktligen fick kuratelet snällt flytta på sig till nationens redaktion, rummet bredvid tornrummet, medan taket revs upp och byggdes om. Redaktionsverksamheten i sin tur fick flytta hem till redaktörerna själva.

Alltmedan detta skedde ovanför medlemmarnas huvuden bjöd nationen som brukligt upp till Vårbal. Denna blev som vanligt en fest utöver det vanliga, något som egentligen borde vara svårt att åstadkomma. Klubbmästarna Lukas Holmberg och Emil Rosell guidade oss med säker hand genom festligheterna men det var tredje kurator electus som i denna roll, samt som sånganförelse och som uppläsare av förra terminens krönika, syntes och hördes mest. Sittningen följdes av allt som är

brukligt och det dansades genom natten, långt in på följande dag och kväll.

Inte bara byggnadsställningar för taket reste sig vid den här tiden omkring vårt rosa nationshus. Även sommarrestaurangen Bryngan hade under maj månad tagit form och den 25 maj slog den upp portarna för en kö som ringlade sig bort mot Uplands och vidare. Sommarens upplaga av den omåttligt populära restaurangen drevs av Kenth Hellen, Emilié von Knorring, Deniz Gün och Anders Dahlberg. Rekordkvällarna avlöste även i år varandra i tät följd, vilket kan uppfattas som en klyscha men som faktiskt är sant – trots ökad konkurrens går nationens sommarsatsning rejält bra.

Nationens kuratel begav sig under sommaren återigen över Östersjön, men denna gång till Burschenschaft Arminia i Marburg, som firade 150-årsjubileum under pampiga former. Kvar hemma stod huset fortfarande utan tak, och utan ventilation i det trånga redaktionsutrymmet dit kuratelet omlokaliserats. Svalkan lyste som en sol med sin frånvaro, och i denna miljö tillträdde således under tecknad den första juli. Strax

därpå, den 14 juli, firades Revolutionsgasquen med en fenomenal uppslutning; 180 personer, därav nästan samtliga kuratorer från de övriga Uppsalanationerna, trotsade plusgraderna och hjälptes åt att kasta bönderna ner i Bastiljens mörka fängelsehåla, bekvämt lokaliserad strax utanför nationshuset. De nyvalda klubbmästarna Ella Stensson och Anna Norrman visade inte minsta tecken på denna nyvaldhet utan bjöd på en sittning som gick utan minsta skavank, om man inte räknar det faktum att det gjordes revolt och att bönderna fick lämna sin håla under värjskrammel och jubel från åhörarna.

Skrammel hördes inte bara från värjor utan även från de verktyg som takläggarna använde för att klä om nationen. Under sommaren var det inga problem att helt enkelt kliva ut ifrån första bästa fönster på övervåningen och ut på taket. Det upptäcktes ett par dolda rum där tidigare generationer studenter gladeligen konsumerat öl ur röda pappmuggar och eldat med värme-ljus under exponerade takbjälkar i trä. Ah, ungdomen... Dock togs beslutet att fylla igen dessa utrymmen och isolera taket, något som skedde med moderna material för att ersätta det grus som tidigare verkat som enda isolering mot

Den bistra vinterns inverkan på nationshusets tak blottade takets sanna natur. Bärande konstruktioner var genomruttna.

vinterns kyla. De lastbilsmonterade jättedammsugarna gick i skytteltrafik för att tömma nationstaket på detta elände.

Nu var det ju inte bara taket som rasat; den 1 juli föll även kår- och nationsobligatoriet efter årtionden av politisk debatt. Att tillträda som förste kurator med ansvar för medlemsrekrytering var således förknippat med en viss nervositet. Skulle medlemmarna fortsätta att komma som förut, eller skulle vi tappa dem för att de äntligen slapp det ok av tvång som det obligatoriska medlemskapet måhända inneburit tidigare? Utvecklingen under inskrivningen som drog igång i början av augusti följdes med spänning. Nationerna satt dock inte passiva; många insatser gjordes för att marknadsföra sig mot presumtiva nya medlemmar. Kuratorskonventet bekostade både en webportal som möjliggjorde inskrivning via internet, och en omfattande reklamkampanj som under augusti och september prydde busshållplatser och tavlor runt om i Uppsala. En tv-reklam som presenterade livet för en ickemedlem sändes också och mottogs väl. Snerikes nation vidtog även vi proaktiva åtgärder och inledde bl.a. arbetet med att

införskaffa en ny hemsida, något som ansågs vara det effektivaste sättet att nå ut till störst antal medlemmar för lägst kostnad. Mot slutet av augusti kunde vi skönja utfallet av den första inskrivningsperioden på över trehundra år utan obligatorium: Ingen skillnad gentemot året innan, snarare en liten ökning. Nationerna som helhet ökade sina medlemmar med knappt två procent, vilket var glädjande att se. En nyhet förutom att man kan skriva in sig på nation via internet är att man numer kan vara medlem i flera nationer samtidigt. Södermanlands-Nerikes nation har fortfarande, för er som kanske hunnit bli oroliga, som enda nation kvar kravet på att medlemmarna skall ha anknytning till hemlandskapen, något som det inte finns några planer på att ändra. Sammanfattningsvis kan man alltså konstatera att obligatoriets fall har gått relativt obemärkt förbi. Garder är dock uppe; man vet aldrig vad framtiden kan tänkas ha i sitt sköte. Momsbefrielsen är det som står näst på tur att försvinna, därefter hoppas man att det räcker.

Med nya medlemmar fortsatte hösten. Seniorföreningen anordnade den 9 oktober sin traditionella

höstfest, detta år med 80-talstema. På årsmötet innan denna så valdes förste kurator emeritus anno 1975, Hans Franzén till ny ordförande. Festen var mycket lyckad och målsättningen är att nästa fest den 8 oktober 2011 ska bli fullsatt – boka detta redan nu, kära läsare! Seniorföreningens höstfest följdes av Sångboksfesten, som har gått ifrån att vara en liten, intim sittning till en fullsatt fest där sånganföarna gör sitt bästa i att försöka överrösta sina kollegor i kampen om publikens gunst. Knappt hade rösterna ekat ut innan det var dags för årets herrmid-

Tredje kurator Axel Hult väljer mellan Stridsvind och Hej alla vänner...

dag, som arrangerades på temat tonåringar. Stationerna innefattade exempelvis att gå på en första dejt, där en kille fick se till att det inte uppstod pinsam tystnad medan en annan likt Lady och Lufsen åt sig genom ett kolasnöre på väg mot en kyss. Brist på fantasi var ingenting som präglade tillställningen, och som vanligt har männen mycket att leva upp till i vår.

Ingenting ont som inte för något gott med sig, brukar man säga, och så även gällande raserade tak. Efter en vår, sommar och höst med kuratelet inhysta i ett trångt och kvavt litet rum längst bort i huset, stod äntligen två nyrenoverade rum färdiga att flytta in i. Senare renoverades också nationens redaktion, vilket innebar en välbehövlig ansiktslyftning för nationens ämbetsmannalokaler. Förnyelseandan begränsade sig dock inte bara till övervåningen i slottet; nationens omfattande arkiv fick sig också en välbehövlig gallring och flera containrar fylldes med litteratur och redovisningar från många år. För att säkerställa att ingenting av värde följde med kontaktades sakkunniga från Carolina Rediviva som ställde upp med välbehövlig kompetens. Nationens spexförråd har också åtgärdats; en container

fylldes med skräp, vilket säger något om hur det såg ut i förrådet innan – detta är nämligen lika stort som containern vi slängde allt i.

Hösten präglades inte bara av renoveringar och utrensningar. En stor förändring föranleddes av inspektor Lennart Perssons avgångsbeked. Hösten ägnades åt att leta efter en ny kandidat till den ärofyllda posten som nationens inspektor. Framåt vintern hittades till slut en kandidat, och på höstterminens tredje landskap valdes professor Johan Åqvist till nationens nye inspektor. För er som inte känner honom så kan nämnas att han är son till nationens tidigare proinspektor, Lennart ”Stöten” Åqvist. Således är han i det närmaste uppväxt med Uschiameja i modersmjölken, och en bättre kandidat till posten måste anses svårt att hitta. När vi ändå är inne på kandidater så valdes på landskap två Kenth Hellen till nationens nye andre kurator. Kenth har som före detta köksmästare, brygganvärd och nämndsekreterare en gedigen nationskarriär bakom sig. Att han innan studierna jobbat på bank skadar troligtvis inte heller.

I ett försök att återgå till en någor-

lunda kronologisk återgivning av året som gått bör vi återvända till början av november, då nationen bjöd in till Höstbal. Uppmärksamma läsare har noterat att nationen för ett par år sedan bytte namn på Gåsmiddagen till Höstbalen, då gås inte längre står på menyn. På kvällens program står dock fortfarande gåssång, som i år framfördes på ett särdeles förtjänstfullt sätt av Lukas Holmberg. Allt som allt var det en lyckad kväll. Lyckad, livad och fullsatt var också nationens sista gasque för året, Luciagasquen. Denna fortsätter att vara en av de mest lyckade sittningarna på nationen och det är alltid trevligt att ha anledning att ta på sig smoking.

I början av december drog nationens kuratel återigen iväg till Finland, men denna gång inte med huvudsyftet att gästa vår vännation. Denna resas mål var det Internordiska Studentmötet som hölls för första gången på fem år, i Helsingfors. Riktigt intressanta diskussioner om de nordiska städernas olika nationer fördes på dagarna under ordnade former och på kvällarna under mindre ordnade, men säkerligen mer givande, former. Exempelvis diskuterade undertecknad länge olika former av sittningar och organisatoriska

teknikaliteter med en representant ifrån Värmlands nation i Linköping, innan det framkom att deras nation bestod av endast 60 personer, varpå diskussionen snabbt klingade av. Av de slutsatser som kunde dras av förhandlingarna var den främsta att den nationsverksamhet som vi bedriver i Uppsala är väl fungerande och helt unik, och man kan skatta sig lycklig att man valts till kurator just där. Många andra städer har stora problem med sina verksamheter och då är det ofta framförallt stödet ifrån universitetet som fallerar. I Uppsala har nationerna och universitetet en givande dialog och så länge vi sköter oss och gör det

vi enligt stadga ska göra, kommer vi att åtnjuta dess stöd. Så är inte fallet med exempelvis Lund eller Finland, där det gått så långt att det är studentkåren(!) som bestämmer vilka nationer som ska vistas i vilka lokaler!

Så avslutades året till slut, men nationen vilar naturligtvis aldrig. Glädjande och som ett tecken på den vilja att engagera sig som råder för närvarande så anmälde tre medlemmar intresse att återuppta nationens julrestaurang som i ett par år legat vilande. Således stod nationens portar öppna för dess medlemmar även under julen och mellandagarna. Kuratelet fick

Andre kurator Jesper Rogner och förste kurator Alexander Ledin i passande smoking vid Luciagasquen.

också ett par dagars välbehövlig vila innan nästa termin började med buller och bång.

Så skedde, och som brukligt inledades terminen med att nationens ämbetsmän begav sig iväg på kongress, denna gång på Barnens Ö, efter att de lokaler vi vanligtvis nyttjar för vinterkongressen inte längre stod till nationens förfogande. Anledningen till detta var ett påpekande från styrelsen för den kyrkoförening som förvaltade lokalerna; de upplevde inte att den verksamhet som vi bedrev stämde överens med deras värderingar. Så kan det gå. Ingen skada skedd dock, Barnens Ö fyllde mer än väl våra behov. Särskilt minnesvärda var de spex som andra kvällen framfördes av först nationens kulturbärare, och därefter av klubbverket! I vanliga fall spexar nationens kulturbärare om klubbverket, men i år bjöds alltså på motspex, som var oroväckande bra! Är det så att vi har teatertalanger som slevar ärtsoppa och vänder hamburgare? Svaret är helt klart ja.

Tillbaka i Uppsala präglades terminens inledning av planeringsarbete inför ett antal projekt och händelser. Utöver den löpande verksamheten beständes av

inskrivning av recentiorer och allt däromkring smiddes det bakom kulisserna storartade planer. Den främsta sådana planen har sin grund i den trend som nu råder vid universitetet: att man på kortare tid ska klara av sina studier och bege sig ut i arbetslivet. Detta kanske ser bra ut på pappret men som alla med insyn i vår verksamhet förstår är detta förödande för nationen. Verksamheten bygger helt på engagemang, och med en hårdare tidspress på studenterna och svårare konkurrens om jobben efteråt minskar utrymmet för engagemang som ”bara” är roligt men som man inte ser den omedelbara nyttan med. Eftersom denna trend inte verkar avta, snarare tvärtom, har nationen således inget val utan måste anpassa sig. Nationen och dess seniorförening har därför under senhösten och vintern skissat på det s.k. Mentorsprojekt. Detta har som syfte att utnyttja det otroliga kontaktnät som nationens äldre medlemmar och hedersledamöter utgör för att hjälpa våra medlemmar att komma i kontakt med potentiella arbetsgivare. Den 17 februari var det dags att lansera detta. Uppslutningen var mycket god och det märktes att det fanns, och fortfarande finns, ett stort intresse för detta.

Avmarsch från Universitetshuset till nationen.

Under kvällen invigdes också nationens nya hemsida och förste kurator emeritus Gustaf Lind höll ett mycket underhållande föredrag om sitt uppdrag som ambassadör för Arktis och om hur det han lärt sig på nationen hjälper honom i hans dagliga arbete. Uppenbarligen står sig nationens gasquer väl även i jämförelse med presidentmiddagar och liknande, och det man lär sig där om hur man för sig kan man ha nytta av i de mest oväntade situationer. Förhoppningsvis kommer vi att se mer av Mentorsprojektet i en inte alltför avlägsen framtid.

Detta var dock inte det enda som planerades. Som nämnts hade ju nationen fått en ny inspektor, och sådana måste naturligtvis installeras! Sagt och gjort, den 12 mars kunde nationen efter månader av planering och förberedelser bjuda in till inspektorsskiftesbal. Fördrink serverades till förväntansfulla gäster i universitetsbyggnadens magnifika trapphall till tonerna av en stråkkvartett, varpå man därefter tågade ner till nationen under ledning av två fanbärare och nationens Hornboskap, som lät bättre än någonsin dagen till ära. Kvällen fortsatte till att bli den mest lyckade sittningen Snerikes, och därför världen, skådat på många år. Maten var utsökt, underhållningen vände upp och ner på det man trodde var möjligt att åstadkomma i en fullsatt festsal, och stämningen var på topp. Klubbmästarna Malin Andrén och Karin Mo lyckades leverera ett fullständigt lysande tack till Lennart och välkomnande till Johan som länge kommer att leva i nationens minne.

I och med detta börjar vi närma oss det nuvarande datumet (alltså det som råder där jag sitter och skriver, inte det som är när du läser detta). Vi har alltså kommit fram

till landskap två, där Ella Stensson valdes till att bli min efterträdare, och hon kommer att få sällskap av Anna Norrman som kommer att vara tredje kurator. Jag önskar dem båda ett stort grattis och önskar dem all lycka med ämbetena som måste vara bland det roligaste och mest utvecklande man kan göra under sin livstid.

Året som ovan beskrivits har nämligen varit en otrolig resa på många sätt. När jag valdes hade vi en inspektor vid namn Lennart, ett läckande tak och ett nationsobliga-

Den 12 mars 2011 axlade Johan Åquist inspektorsämbetet från avgående inspektor Lennart Persson.

torium. I skrivande stund ett år senare har vi en inspektor som heter Johan, huset är helt och eventuellt kommer vi förhoppningsvis att få nya nationslokaler som gör att vi blir mindre trångbodda. I skrivande stund är det dock inte bestämt men det ser lovande ut kan jag avslöja! Vi har en aktiv seniorför-
ening som planerar att ge nationen ett helt nytt, icke alkoholrelaterat, verksamhetsområde som på sikt kan trygga nationens överlevnad ekonomiskt. Nationen har fått ett nytt digitalt ansikte utåt i form av en ny hemsida. Nationen lever och frodas, helt enkelt, och därför är det en glädje att få avlägga denna rapport. För mig är året dock inte slut. Jag skriver detta på ett hotell i Helsingfors, för om ett par timmar kommer vi nämligen att gästa Nylands nations Gäddbegravning och imorgon deras årsfest, allt för att ge mer material till den oändliga historia som är Södermanlands-Nerikes nation. Hur det går ikväll, imorgon och resten av året överlämnar jag dock till min efterträdare att nedteckna i nästa nummer av Majhälsningen. Väl mött då!

Varma vårhälsningar,
Alexander Ledin
Förste kurator

Nationens ekonomi år 2010

av andre kurator emeritus Jesper Rogner

Verksamheten hoppade ut ur startblocken redan från början, stämningen var bra och resultaten utmärkta. Det som lade lite sordin på stämningen var den hårda vinterns åverkan på vårt stackars nationshus. Taket sprang läck på ett antal ställen och byttes under våren och sommaren helt ut. På vissa ställen var det så genomruttet att byggarbetarna endast arbetade ovanifrån, ett sådant ställe var rakt ovanför herr tredje kurator emeritus arbetsplats, denne hävdade att det var hans teologistudier som gjorde att taket inte rasat in tidigare. Den oväntade takreoveringen hade till följd att nationen betalade en miljon extra i hyra för att hjälpa förvaltningsdirektionen med kostnaderna.

Vårterminens restaurang och klubbverksamhet gick bra och kännetecknades av en uppfräschning i restaurangen i form av nya

menyer, nya tavlor med hembyggdsmotiv i Eskilstunarummet och bättre försäljning än året innan.

Det enorma event som sista aprilfirandet, vad som i folkmun nu kallas valborg, har blivit slog än

en gång alla rekord. De 6 500 flaskorna ”champagne” gick åt så fort att när jag äntligen hade fått av mig fracken efter mösspåtagningen var de slut. Inte så lite besviken och rätt törstig fick jag dricka öl istället. Hela innergården är fylld av människor som vill uppleva den närmast festivalliknande stämning som råder. Allt detta gav ett nettoresultat om runt 380 000 kr.

Efter månader av förberedelser så var det äntligen dags för sommarklubben Bryggans premiär. Bryggan startades 1994 och har sedan dess blivit något av en institution, både som inkomstkälla och som en arbetsgivare som ger många nationsmedlemmar en arbetsplats och en möjlighet att stanna kvar i Uppsala över sommaren. I år slog portarna upp den 25 maj och som vanligt var det succé direkt. Jag förstår om det låter konstigt att jag använder översvallande superlativ hela tiden, men det är faktiskt så att det går riktigt bra nu. Brygganvärdarna är de fyra personer som planerar och operativt leder sommarens arbete och de gjorde ett jättebra jobb där omsättning blev ca 6 miljoner och nettoresultatet landade på 611 000 kr.

Det som drar igång höstens

verksamhet är septemberbryggan, helt enkelt att uteserveringen står kvar en månad till men drivs i nationens regi. Även i år gick det jättebra och det såldes mer än någonsin. Annars präglades hösten av en visionsanda och en enorm kämparinsats från pubvärdarna, en ny loungesatsning drogs igång och den i många år helt utdöda fredagsklubben kom tillbaka i form av en månatligt hållen temaklubb som gick riktigt bra ekonomiskt.

Höstens stora frågetecken var hur medlemsantalet och därmed medlemsintäkterna skulle påverkas av kårobligatoriets fall. Frågetecknet rätades efter en kort stund ut och blev till ett utropstecken då medlemsintäkterna ökade jämfört med året innan. Detta är inget tecken på att kårobligatoriets fall inte kommer att ha några långsiktiga effekter på medlemsantalet så gör det ni kan för att bidra, en gång Snerking alltid Snerking. Med det menar jag att har man en gång varit medlem får man alltid bli medlem igen, så stöd nationen genom att betala medlemsavgiften (ta kontakt med förste kurator för att få veta hur ni går tillväga).

Nationens uthyrningsverksamhet som har kommit att bli en viktig

del av nationens ekonomi går fortsatt bra, dock inte lika bra som de senaste åren. Detta beror främst på att det under 2010 inte hölls lika många uthyrningar som åren innan.

Nationens goda ekonomi har gjort det möjligt att återinvestera mycket pengar i verksamheten under året vilket har varit väldigt välbehövligt. Bland de största investeringarna märks mest nytt ljud och ljussystem, nytt segel, nya datorer, nya kassor och en ny hemsida. Det är kul att återigen ha möjlighet att förnya och utveckla nationen, något som ständigt behövs för nationens fortsatta överlevnad.

Avslutningsvis tänkte jag summera året i siffror och tankar. 2010 var i många avseenden ett fantastiskt år, även så ekonomiskt. Omsättningen för helåret ökade med 13 % och vi bröt både 11 och 12 miljonersgränsen för omsättning för första gången. Nettoresultatet landade

på -332 000 kr efter den extra hyresbetalningen. Bryggan omsatte 6 miljoner vilka inte räknas in i nationens omsättning då det upprättas två separata bokslut. I helhet gör detta att nationen under 2010 omsatte över 18 miljoner kr, detta ett år när kårobligatoriet föll, kuratorsexpeditionen bytte plats två gånger och stora delar av huset var klätt i byggställningar pga takrenoveringen. Södermanlands-Nerikes nation har återigen visat att den klarar av att rida ut de flesta typer av stormar och att det inte är utseendet på ens arbetsplats som är avgörande för prestationen.

Det är med stor glädje och tillförsikt jag lämnar över förvaltningen och förbättrandet av nationens ekonomi i min efterträdare Kenth Hellens händer.

Jesper Rogner
Andre kurator emeritus

Ämbetsförteckning Södermanlands-Nerikes Nation hösten 2010 och våren 2011

Ämbete	Efternamn	Förnamn	Titel	Termin
Inspektor:	Persson	Lennart	Prof.	HT10
Inspektor:	Åqvist	Johan	Prof.	VT11
Proinspektor:	Ingelsson	Erik		
Skattmästare:	Fors	Martin	Fil. kand.	
Vik. Skattmästare:	Forsgren	Peter	Hr.	
Förste Kurator:	Ledin	Alexander	Stud.	
Andre Kurator:	Rogner	Jesper		HT10
Andre Kurator:	Hellen	Kenth		VT11
Tredje Kurator:	Hult	Axel	Stud.	
Antikvarie:	Didner	Michael		
Arkivarie:	Jomer	Emelie	Stud.	
Barmästare:	Jomer	Emelie	Stud.	HT10
Barmästare:	Tibbing	Magnus	Stud.	HT10
Barmästare:	Olsson	Simon	Stud.	HT10
Barmästare:	Karle	Kajsa	Stud.	HT10
Barmästare:	Sedman Jaensson	Caroline	Stud.	VT11
Barmästare:	Perup	Tobias	Stud.	VT11
Barmästare:	Karlson Bobits	Jonas	Stud.	VT11
Bibliotekarie:	Sjörs	Ambjörn	Stud.	
Biblioteksassistent:	Berglund	Kerstin	Frk.	
Datorförman:	Jonsson	Magnus	Stud.	
Fanbärare 1.:	Eriksson	Svante	Stud.	HT10
Fanbärare 1.:	Okmian	Jakob	Stud.	VT11
Fanbärare 2.:	Perup	Tobias	Stud.	HT10
Fanbärare 2.:	Cloméń	Emil	Stud.	VT11
Fotoföreningen: Ordf.	Lund	Fredrik	Stud.	
HB:s anförare:	Almgren	Maja		
Helgkaffevärd:	Bobits Karlsson	Jonas	Stud.	HT10
Helgkaffevärd:	Ward	Rachel	Stud.	HT10
Helgkaffevärd:	Tovesson	Stefan	Stud.	HT10
Helgkaffevärd:	Bergström	Sofia	Stud.	HT10
Helgkaffevärd:	Funegård Viberg	Ellinor	Stud.	VT11
Helgkaffevärd:	Tilling	Jonas	Stud.	VT11

Helgkaffevärd:	Henckel	Nils	Stud.	VT11
Helgkaffevärd:	Fälting	Agnes	Stud.	VT11
Idrottsförman:	Ellwerth-Stein	Erik	Stud.	
Intendent:	Forsgren	Peter	Hr.	
Internationell sekr.:	Mo	Karin	Stud.	HT10
Internationell sekr.:	Gibb	Bradley	Stud.	VT11
Internationell sekr.:	Lundin	Hanna	Stud.	
Klubbmästare:	Stensson	Ella	Stud.	HT10
Klubbmästare:	Norrman	Anna	Stud.	HT10
Klubbmästare:	Mo	Karin	Stud.	VT11
Klubbmästare:	Andrén	Malin	Stud.	VT11
Krönikör:	Karlsson	Elin	Stud.	HT10
Krönikör:	Stenberg	Maria	Stud.	VT11
Kuratorsassistent:	Mårtensson	Maria	Stud.	HT10
Kuratorsassistent:	Didner	Michael	Stud.	VT11
Kårmarskalk:	Ädling	Andreas	Stud.	
Köksmästare:	Clomé	Emil	Stud.	HT10
Köksmästare:	Olsson	Simon	Stud.	VT11
Kördirektör:	Östlund	Eric	Stud.	
Kördirigent:	Ericsson	Andreas		
Körens festmarskalk:	Hägg	Ragnar	Stud.	
Landskapsordförande:	Frenne	Ameli	Stud.	HT10
Landskapsordförande:	Uppling	Josefine	Stud.	VT11
Ljud & ljus ansvarig:	Gün	Deniz	Stud.	
Musikanförare:	Zeller	Martin		
Nationsfotograf:	Stenström	Lovisa	Stud.	HT10
Nationsfotograf:	Wiklund	Albin	Stud.	VT11
Nationskaplan:	Sundmark	Sigrid	teol kand.	
Nämndsekreterare:	Didner	Michael		HT10
Nämndsekreterare:	Norrman	Anna	Stud.	VT11
PR-förman 1.:	Henckel	Nils	Stud.	HT10
PR-förman 1.:	Anderson	Antonia	Stud.	VT11
PR-förman 2.:	Löthman	Robert	Stud.	
Programsekr.:	Strömberg	Erik	Stud.	HT10
Programsekr.:	Bobits Karlsson	Jonas	Stud.	VT11
Programvärd:	McCarrick	Hanna	Stud.	HT10
Programvärd:	Sjögren	David	Stud.	VT11
Programvärd:	Lundqvist	Elisabet	Stud.	HT10
Programvärd:	Tibbing	Magnus	Stud.	VT11
Recentiorsförman 1.:	Sjögren	David	Stud.	

Recentiorsförman 2.:	Perup	Tobias	Stud.	HT10
Recentiorsförman 2.:	Åkerrén	Tove	Stud.	VT11
Recentiorsförman 3.:	Linde	Carl-Mikael	Stud.	HT10
Recentiorsförman 3.:	Sjöblom	Evelina	Stud.	VT11
Redaktör 1.:	Arwidsson	John	Stud.	HT10
Redaktör 1.:	Holmberg	Lukas	Stud.	
Redaktör 2.:	Holmberg	Lukas	Stud.	
Redaktör 2.:	Johansson	Ellinor		VT11
Restaurangchef:	Okmian	Jakob	Stud.	HT10
Restaurangchef:	Karle	Kajsa	Stud.	VT11
Sekreterare: (FD)	Widh	Lena	Frk.	
Seniorförening: Ordf. Tf.	Syrén Julin	Emma	Fil kand.	HT10
Seniorförening: Ordf.	Franzén	Hans	Fil kand.	VT11
Spexdirektör 1.:	Lundqvust	Elisabet	Stud.	HT10
Spexdirektör 1.:	Janson Brolin	Matilda	Stud.	VT11
Spexdirektör 2.:	McCarrick	Hannah	Stud.	HT10
Spexdirektör 2.:	Stensson	Ella		VT11
Stipendiesekreterare:	Duggin	Madeleine	Stud.	HT10
Stipendiesekreterare:	Stenström	Lovisa	Stud.	VT11
Sånganförare:	Rosell	Emil	Stud.	HT10
Sånganförare:	Didner	Michael		VT11
Teaterdirektör:	Torung	Ida	Stud.	
Torsdagsvärd:	Sjöblom	Evelina	Stud.	HT10
Torsdagsvärd:	Åkerrén	Tove	Stud.	HT10
Torsdagsvärd:	Michailaki	Daphne	Stud.	VT11
Torsdagsvärd:	Sahlén	Klara	Stud.	VT11
Trikiadiens ekonomiansv.:	Löthman	Rebecka	eko. Mag.	HT10
T-träffsvärd:	von Knorring	Emilié	stud.	HT10
T-träffsvärd:	Tibbing	Magnus		HT10
T-träffsvärd:	Janson Brolin	Matilda	Stud.	VT11
T-träffsvärd:	Solvin	Sigrid	Stud.	VT11

Nämnder och utskott läsåret 2010 - 2011

Besvärskottet

Besvärskott 1.:	Persson	Lennart	Prof.
Besvärskott 2.:	Engelsson	Maria	Jur Kand.
Besvärskott 3.:	Lind	Gustaf	

Biblioteksnämnden

Biblioteksnämnden 01.:	Andre Kurator		
Biblioteksnämnden 02.:	Bibliotekarien		
Biblioteksnämnden 03.:	Arkivarien		
Biblioteksnämnden 04.:	Antikvarien		
Biblioteksnämnden 05.:	Stenberg	Maria	Stud.
Biblioteksnämnden 06.:	Wijgård	Kickan	Stud.
Biblioteksnämnden 07.:	Borenberg	Paul	Stud.
Biblioteksnämnden 08.:	Ersson	Cecilia	Stud.
Biblioteksnämnden 09.:	Holmström	Sara	Stud.
Biblioteksnämnden 10.:	Linné	Staffan	Stud.
Biblioteksnämnden 11.:	Wangel	Marcus	Stud.
Biblioteksnämnden 12.:	Henrysson	Hanna	Stud.

Förvaltningsdirektion & Stiftelsens styrelse

Förvaltningsdirektion 01.:	Skattmästaren			
Förvaltningsdirektion 02.:	Förste Kurator			
Förvaltningsdirektion 03.:	Andre Kurator			
Förvaltningsdirektion 04.:	Tredje Kurator			
Förvaltningsdirektion 05.:	Westerberg	Jonas	Advokat	HT10
Förvaltningsdirektion 05.:	Jansson	Ingemar	Advokat	VT11
Förvaltningsdirektion 06.:	Jansson	Stefan	Jur/Fil. kand.	
Förvaltningsdirektion 07.:	Petterson	Thomas	Fil. kand.	
Förvaltningsdirektion 08.:	Back	Karin	Fil. kand.	
Förvaltningsdirektion 09.:	Gustavsson	Jan	Fil. kand.	
Förvaltningsdirektion 10.:	Björnsjö	Agneta	Fil. kand.	

Stadgeutskottet

Stadgeutskottet 1.:	Strömberg	Erik		
Stadgeutskottet 2.:	Fhürong	David		HT10
Stadgeutskottet 2.:	Jomer	Emelie		VT11
Stadgeutskottet 3.:	Okmian	Jakob	Stud.	VT11

Nationsnämnden

Nationsnämnden 01.:	Förste Kurator			
Nationsnämnden 02.:	Andre Kurator			
Nationsnämnden 03.:	Tredje Kurator			
Nationsnämnden 04.:	Ersson	Cecilia	Stud.	
Nationsnämnden 05.:	Mårtensson	Maria	Stud.	HT10
Nationsnämnden 05.:	Mo	Karin	Stud.	VT11
Nationsnämnden 06.:	Holmberg	Lukas	Stud.	
Nationsnämnden 07.:	von Jungmeister	Sofie	Stud.	
Nationsnämnden 08.:	Uppling	Josefine	Stud.	HT10
Nationsnämnden 08.:	Stensson	Ella	Stud.	VT11
Nationsnämnden 09.:	Hellen	Kenth	Stud.	HT10
Nationsnämnden 09.:	Stenberg	Maria	Stud.	VT11
Nationsnämnden 10.:	Andrén	Malin	Stud.	
Nationsnämnden 11.:	Källberg	Tomas	Stud.	
Nationsnämnden 12.: s.	Okmian	Jakob	Stud.	
Nationsnämnden 13.: s.	Rosell	Emil	Stud.	

Stipendienämnden

Stipendienämnden 01.:	Förste Kurator			
Stipendienämnden 02.:	Stipendiesekreterare			
Stipendienämnden 03.:	Stenström	Lovisa	Stud.	HT10
Stipendienämnden 03.:	Myllynen	Anna	Stud.	VT11
Stipendienämnden 04.:	Stenberg	Maria	Stud.	
Stipendienämnden 05.:	Löthman	Robert	Stud.	
Stipendienämnden 06.:	Strömberg	Emil		
Stipendienämnden 07.:	Holmström	Sara	Stud.	
Stipendienämnden 08.:	Källberg	Tomas	Stud.	
Stipendienämnden 09.:	Gün	Deniz	Stud.	
Stipendienämnden 10.:	Hult	Axel	Stud.	HT10
Stipendienämnden 10.:	Tovesson	Stefan	Stud.	VT11

Valutskottet

Valutskottet 01.:	Förste Kurator			
Valutskottet 02.:	Eriksson	Svante		HT10
Valutskottet 02.:	Stensson	Ella		VT11
Valutskottet 03.:	Okmian	Jakob		HT10
Valutskottet 03.:	Ersson	Cecilia		VT11
Valutskottet 04.:	Wangel	Marcus		HT10
Valutskottet 04.:	Arwidsson	John		VT11
Valutskottet 05.:	Wijgård	Kickan	Stud.	
Valutskottet 06.:	Strömberg	Emil	Stud.	
Valutskottet 07.:	Andrén	Malin	Stud.	
Valutskottet 08.:	Stenberg	Maria	Stud.	
Valutskottet 09.:	Hålam	Christian	Stud.	
Valutskottet 10.:	Olsson	Simon	Stud.	
Valutskottet 11.:	Janson Brolin	Matilda	Stud.	
Valutskottet 12.:	Solvin	Sigrid	Stud.	
Valutskottet 13.:	Hellen	Kenth	Stud.	HT10
Valutskottet 13.:	Karlsson	Elin	Stud.	VT11

Revisorer

Bitr. Rev.(1Q+stip.nämnd):	Strömberg	Erik	Stud.	
Revisor (2Q, bitr.):	Blohm	Helena	Stud.	HT10
Revisor (2Q, bitr.):	Rogner	Jesper	Stud.	VT11
Revisor (1Q, 2Q, 3Q NN) 1.:	Thulin	Per	Rev.	
Revisor (1Q, 2q, 3q NN) 2.:	Löf	Kristoffer	Rev.	
Revisor (3Q, bitr.):	Ringheim	Erik	Stud.	
Revisor (Skattm., FD) 1.:	Alm	Bengt		
Revisor (stiftelsen) 1.:	Alm	Bengt		
Revisorsuppl. (stiftelsen):	Pfeiff	Percy		

Nationsföreningar

HB:s Anförare: Maja Almgren

HB:s Vänner

Ordförande: Olle Nordberg
Sekreterare: Henrik Ågren

IF Trikadien

Ordförande: Erik Ellwerth-Stein

SNQFC: Saga Runarsdóttir

SISN: Erik Isman